

به ناوی خوی گوره و میهره بان

ثم نویسنه کورته بریتیه له کومه له ناموژگاریه ک سه بارت به نافرته تان له کاتی چونه بازاردا، جا داواکارم له خوی گوره که تهوی ده بخوینیتته وه سوودی پی بگه یه نیت و کاریگری هیت، جا نومیده وارم له بهریتان که په پرهوی تمه خالانه بکن وجی به جیی بکن، چونکه له سزای خوا ده پاریزریت، هم ره وشت و تاکارت قورس وسه نگین ده بیت و دینت سه لامهت ده بیت، همیش پاداشتت ده دریتته وه و خیرت بؤ دنوسریت.

۱- خوشکم بزانه که بازاره کان خراپترین شوینی زه وین به لای خوی گوره وه له بهر فرموده که پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) که ده فرمویت " أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَسَاجِدُهَا ، وَأَبْعَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَسْوَاقُهَا " واته: خوشه ویستترین شوین و جیگا به لای خواوه مزگه و ته کانه و بیزاروترین شوینیش بازاره کانه.

۲- بازار شوینی که که شهیتانه کان تییدا کؤ دهنه وه، چونکه سه لمانی فارسی (ره زای خوی لیبیت) ده لیت " ته گهر توانیت ههول بده یه که م که س مبه که ده پوئته بازاره وه و دوایه مین که سیش مبه که لیبی دیتته دهره وه، چونکه بازار شه رگه ی شهیتانه کانه و نالای تییدا ههول ده دات "

۳- تهی خوشکی بهر ییزم ته گهر له بهر پیویستییه کی زور گرنگ نه بیت مه چؤ بؤ بازار.

۴- تهو شت و مه کانه ی که ده ته ویت دیاری بکه پیش چونه بازارت، وه ته گهر ته و اویش بوویت له کرینی تهو شتانه به بی دوا که وتن بگه ریوه ماله وه.

۵- ووریا به له گه ل به سه بردن و به فیرو چونی کاته کانت له بازاردا.

۶- خوت به ته نها هه رگیز مه چؤ بؤ بازار، چونکه خراپه کاران چاوت تی دهرن.

۷- هه رگیز له گه ل شو فی ریکی نامه حره م به ته نها سواری تو تو مبیل مبه چونکه ته وه به ته نها که وتنی حره م، وه له بهر فرموده که پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) که ده فرمویت " لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ " واته: هه رگیز پیاو یک به ته نها نه که ویت له گه ل نافرته تی کدا مه گهر له گه ل مه حره می کدا نه بیت.

۸- پابه ندبه به حیجابی ئیسلامی (عابا) و بهر یزو سه نگینه وه بچوره ناو بازاره وه، چونکه بازاره کان شوینا نیکن که زور به ی خراپکارو خاوهن دل نه خوشه کان تییدا کؤ دهنه وه.

۹- سووربه له سه ر خویندنی دوعای بازار، چونکه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت " مَنْ دَخَلَ السُّوقَ فَقَالَ :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، يَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ "

واته: تهوی بچیتته بازارو تمه دوعایه بخوینیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ،

بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، تهوا خوی

گه وره ههزار ههزار چاکه ی بؤ دنوسیت و ههزار ههزار خراپه ی لی دهریتته وه و ههزار ههزار پله بهرزی ده کاته وه.

۱۰- چاوت داخه له تاست پیای نامه حره م، چونکه خوی گوره ده فرمویت: ﴿ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضَضْنَ مِنْ

أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ﴾ واته: به ژنانی با وهر دار بلی: با چاوین داخه ن له ته ماشای نامه حره م و عه و ره تیشیان بیارین له گونا ه.

۱۱- ووریا به له وهی بونی خوش به کار بهینی، چونکه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت

" أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ " واته: هه نافرته تی ک خوی بون خوش بکات

و پاشان دهریچیت و به لای کومه له پیاو یکدا تییه ریت که بونه که ی بیت به سه ریاندا تهوا نافرته که زینا کاره.

۱۲- پرسیار له شتی که مه که په یوه ندی پیته وه نه بیت و جیی گرنگی تو نه بیت، چونکه له چاکیتی موسلمانیتی

مرؤقه و به که واز له شتی که بهی نیت په یوه ندی پیته وه نه بیت.

خوشگه بهرپیره کم

پیش نهوهی بچیت بو بازار

وهرگیرانی : پشتیوان حسن کهرهم

۱۹- ببه بهسهرمه شق و ماموستایه کی چاولیکار بو
دهوروبه رت و خوشکانت له قسه وگوفتارو ریکردن و
دیمن و ههلسوکه وت.

۲۰- نه گهر که لو په لیکه مالت پیویست بو و نهوا
دهتوانی به میرده کهت یا براهت یان باوکت بلینی و
مه رج نیه بو هه موو شتیکی بچوک سهردانی بازار
بکهیت ئیللا مه گهر شتانی که نه بیته که تاییده بیت به
تافره تانه وه و نهوان نه توانن یان نه زانن بوته بکرن وه کو
جلو بهرگ و

خوای گه وه بهتپاریزیته
خوای میهره بان هه مووان سهرکه وتوبکات.
به و خواجه تان ده سپیرم که سپارده زایه ناکات.

۱۳- زور ووریابه له کاتی مامه له کردن له گه له
فرۆشیارانداو به له نهجه و نهرمیه وه قسه مه که، وه زور
به لای چهپ وراستتدا لا مه که ره وه، خوای پهروه ردگار
ده فهرمویت: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ
مَرَضٌ وَقَلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ واته: له گه له نامه حره مدا
قسه به نه رمی وناسکی ونازه وه مه کهن، واته له کاتی
گوفتارتاندا دهنگتنان نه رم وناسک مه کهن له گه لیاندا
نه وه کو نه و که سهی که دلئی نه خو شه ته ماح بیگری
وبورووژیت نه بی ئیوه هه میسه قسهی چاکوشیاو بکهن.
۱۴- قسه درپژمه که ره وه و بابهت مه که ره وه له گه له
فرۆشیاره کاندا.

۱۵- هه رگیز به ته نهها نه که ویت له گه له دوکاندارو
فرۆشیاره کاندا له دووکان وجیگای مه خزن وشوینی تر،
چونکه تافره تی بروادار خوئی ده پاریزیته له شوینی
گومانای چه جای شوینیکی حه رام، که به دلنیا بیه وه
به ره و حه رامیش ده تبات.

۱۶- کاتی گونجاو هه لئبیره بو چونه بازارت.
۱۷- شتی زیاد له پیویستیش مه که ره، چونکه ئیسراف
وزیاده رو بیه و نیشانهی پشتگویی خستنی نیعمه تی خوای
گه وه یه و له کار و کرده وی شه ییتانه کانه.

۱۸- شوینی داب و نه ریت و شتی مؤدیرن و تازه باوی
ناشیاو و نادرست مه که وه، چونکه تافره تی موسلمان
تایبه تمندی خوئی هه یه.